

מדינת ישראל

בתי המשפט

א 010968/06		בית משפט השלום תל אביב-יפו	
28/06/2007	תאריך:	כב' השופט קידר אליהו	בפני:

בעניין: שחם יוסף

ע"י ב"כ עו"ד עו"ד פלטר מעיין

[התובע](#)

נגד

חברה לבטוח A.I.G

ע"י ב"כ עו"ד עו"ד נשיץ פטר

[הנתבעים](#)

פסק דין

1. בפניי תביעה לפיצויים על פי חוק הפיצויים לנפגעי תאונות הדרכים התשל"ה – 1975.

2. התובע, עורך דין ונטריון במקצועו, יליד 25.12.44, נפגע בתאונת דרכים מיום 17.12.03 עת נהג ברכב המבוטח על ידי הנתבעת.

3. עיקר המחלוקת בין הצדדים הנה בקביעת שיעור הנכות והנזקים שנגרמו לתובע עקב התאונה.

הראיות:

4. התובע הגיש מטעמו תצהירי עדות ראשית שלו וכן של הגברת עדנה אצבעוני- מורה וחברת ועד המורים הארצי וועד מורי ת"א ושל הגברת עדי בן זאב- בתו של התובע. כמו כן הוגשה חוות דעת חשבונאית מטעמו של רו"ח שי עינת ומסמכים המעידים על מצבו הרפואי, בהם גם אישור משטרה ואישורים מטעם המל"ל. הוגשו גם אישורים בדבר הכנסותיו של התובע כגון חוזה השכירות של משרדו החדש וחשבוניות מס לתמיכה בתחשיבו.

5. מטעמה של הנתבעת הוגשו בין השאר קלטת בה צולם מעקב על התובע, תצהירי העוקבים (מר אורן שגיב וכן מר שלמה בן ציון), חוות דעת חשבונאית מטעם רו"ח זיתוני, אישורים רפואיים בדבר עברו של התובע, וכן פסקי דין רלבנטיים לביסוס טענות המהימנות של התובע (שלא אפרטם וכפי המצוין בסיכומי הנתבעות), דוחות רווח והפסד בעניינו של התובע, שאלון ותצהיר תשובות לשאלון, הסכם שכירות ותכתובות בין הצדדים.

נכות רפואית על פי דין

6. ביום 12.12.05 קבעה ועדה רפואית לעררים מטעם המוסד לביטוח לאומי בפרק "הבדיקה" (בעמ' 2 לפרוטוקול – נ/26):

"הליכה ללא צליעה. מהלך על בהונות ועקבים. נפיחות כדי 1 ס"מ סביב פטישון קרסול שמאל... יציבות הקרסוליים מלאה ושווה לכל כיוון מוסר על רגישות ללחץ בחלק הפנימי של הקרסול השמאלי. תנועות האצבעות וכוח גס שמורים בשכיבה על הבטן. אין שינוי בטווח התנועה. אבחנה: מצב לאחר שבר פטישון מדיאלי קרסול שמאל וקרע של רצועת הדלטואיד".

7. הועדה קבעה כי נכותו הזמנית של התובע הנה בשיעור של 50% מיום 15.3.04 ועד ליום 14.5.04. כמו כן קבעה הועדה נכות צמיתה בשיעור 5% החל מיום 15.5.04 על פי הסעיף 50(1) (ג') 2 לתקנות המל"ל.

8. קביעות אלה של הועדה התגבשו הן לאחר עיון בעברו הרפואי של התובע, בדיקותיו בזמן אמת והן בהסתמך על מידע ומסמכים שהוגשו לוועדה מאת התובע עצמו.

נכות תפקודית:

9. נכותו הרפואית הצמיתה של התובע הנה כאמור. 5% בלבד. התובע הוא עורך דין ונוטריון. לא הוכח (ואף לא נטען) כי עוסק הוא בפעילות פיסית בנוסף לעיסוקו זה. המציאות בה אנו נתקלים מדי יום מורה על כך כי קיימים מחד עורכי דין רבים מן המעלה הראשונה מבחינת הוותק והניסיון, ומאידך עורכי דין צעירים שעתידם לפניהם, שכירים או עצמאיים, החיים לצד מומם בשלום וללא פגיעה ביכולת השתכרותם במקצוע עריכת הדין, גם כאשר מדובר בנכויות קשות מאד כגון: אובדן גפיים או בעיות שמיעה למשל.

10. במקרה הקונקרטי הוכח בפניי הן בעדויות והן על ידי המסמכים שהוגשו בתיק הראיות, כי התובע חזר לעבוד ואינו נתקל בקושי תפקודי עד כדי פגיעה בהשתכרותו. מסקנותי אלו מתגבשות לאחר עיון בהצהרת התובע כפי שנכתבה בכתב ידו במסגרת תביעתו לקביעת נכות בוועדה הרפואית במל"ל (נ/20) בעמ' 4 פסקה ו' כי חזר לעבודתו כעורך דין החל מיום 1.4.04. התובע וביתו העידו בפני כי התובע חזר לעבודתו מס' חודשים מצומצם לאחר התאונה ואף באופן חלקי לפני כן.

11. כך גם הכריעה הוועדה לערעורים באשר להפעלת תקנה 15: **"אין מקום להפעלת התקנה.**

הנפגע חזר לעבודתו ואין ירידה בהכנסותיו".

12. בסיכומי של דבר עולה כי התובע לא הצליח לשכנע כי נכותו הרפואית מגיעה כדי נכות תפקודית לא על ידי המצאת מסמכים המעידים כי אופן התנהלותו נפגמה (כגון יומן הופעות) או חוות דעת כלשהי המלמדת על האטת קצב התעסוקה (בין אם על ידי רופא תעסוקתי, ובין אם מדובר היה בפסיכולוג או מומחה אחר לבעיות קשב וריכוז וכדומה) התובע העיד כי עובר לתום תקופת אי הכושר היה מגיע לעבודה למספר שעות וכי לא דחה אף לא תיק לקוחות אחד עקב התאונה.

13. מכל האמור לעיל אני קובע כי עקב נכותו הרפואית בשיעור של 5% ועקב הנסיבות שתוארו עד כה- איני מוצא כל הצדקה לקביעת נכות תפקודית במקרה דנן.

אובדן השתכרות:

14. שני הצדדים הגישו חוות דעת לעניין חישוב ההפסדים הכספיים שנגרמו לתובע בראשי הנזק השונים בהם מבקש התובע לפצותו. מטעמו של התובע הוגשה חוות דעתו של ר"ח שי עינת שתיארה את אופן החישוב וגובה הפיצוי המגיע לתובע בגין אובדן הכנסות לשנת 2004 וכן את אופן החישוב וגובה ההכנסה המשמשת בסיס לאובדן הכנסה עתידית של התובע.

15. אציין כי החלטתי לא לקבל את חוות הדעת מטעמו של התובע מן הטעמים המפורטים בסיכומי הנתבעות ובעיקרם לאור העובדה כי חוות הדעת נערכה בחלקה על ידי אחר שלא העיד כלל. בנוסף, רו"ח שי עינת העיד בפניי כי ניזון בעיקר מדברי התובע ולא על סמך נתונים מלאים. כך למשל, רו"ח עינת העיד כי לשיטתו התובע שהה באי כושר מלא במשך 7.5 חודשים בעוד עולה מהראיות שבפניי כי הלה שהה רק כשלושה חודשים באי כושר מלא. אני סבור כי עיקר הנתונים לפיו עבד רו"ח עינת מקורם בדברי התובע ולא על סמך מסמכים חשבונאיים.

16. משקבעתי ממילא כי אין מקום לקביעת נכות תפקודית וכי אני מקבל את תחשיבו של רו"ח עינת, הרי כי אני סבור שלא הוכחו נזקים עתידיים וכי לא תהיה פגיעה עתידית ביכולת ההשתכרות.

אובדן השתכרות בתקופת אי הכושר:

17. באשר לאובדן השתכרות פני העבר, לצורך חישוב הנזקים, בסיס השכר הקובע יהיה כבסיס השכר לפיו חושבו תשלומי הגמלאות במל"ל בשכר רבע שנתי בסך 90,072 ₪ ובהתאמה שכר חודשי של 30,024 ₪ נכון ליום התאונה ובשערך שכר זה 35,948 ₪ ברוטו ובהתאמה 26,961 ₪ נטו.

18. באשר לאובדן השכר לתקופת אי הכושר המלאה בה שהה יש להכפיל את בסיס השכר כאמור לאחר ניכוי המס, בשלושה החודשים בהם שהה בהעדר יכולת תפקודית: 26,961 ₪ X 3 חודשים = 80,883 ₪.

19. יש להתחשב גם בתקופה בה נקבעה נכותו הזמנית בשיעור של 50% ולפיכך החישוב יהיה כמחצית משכרו החודשי נטו במכפלת 2 חודשים (מיום 14.5.04-15.3.04): 26,961 ₪.

אובדן לקוחות, הפסד זמן ואובדן הכנסה לשנת 2004:

20. התובע טוען כי עקב התאונה איבד לקוחות בהם "ארגון המורים העצמאיים" לקוח חדש אשר היה אמור להניב רווח בסך של 180,000 ₪ לטובת התובע לשנה. בנוסף טוען התובע כי נמנעו ממנו רווחים הקשורים בארגון זה באופן שבו גם מורים נוספים היו עתידיים להצטרף לארגון להניב רווחים עתידיים. התובע העריך את אובדן ההשתכרות האחרונה בסך של

50,000 ₪ לשנה על פי חישוביו. לתמיכה בטענות אלה העיד התובע את הגברת עדנה אצבעוני, מורה שהייתה חברת ועד מורי תל אביב וחברת ועד המורים הארצית.

21. סכומים אלו המבוקשים על ידי התובע, מן הראוי היה שיגובו באישור התארגנות כדן, בפרוטוקולי הישיבות של הארגון בו הוחלט על מינוי התובע כעו"ד מייצג, על היקף הייצוג, סכומי שכר הטרחה, אולי אף בחוזה ההתקשרות או כל מסמך אחר המעניק גושפנקא חוקית לעסקה זו. עדותה של הגברת אצבעוני לא מלמדת כי הצדק עם התובע אלא נהפוך הוא. העדה לא הוסיפה על פרטי ההתקשרות דבר למעט העובדה כי הארגון נזקק לתובע לשם הצלחת קידום ענייניו. אמרות כלליות מן הסוג הזה נאמרו ללא תימוכין ועל כן איני מקבלן.

22. בהעדר הוכחות ומסמכים נוספים כגון: כרטיס לקוחות, חוות דעת חשבונאית מטעמו של התובע המבוססת על שומות מס ונתונים חשבונאיים, לא ניתן לקבוע מהן שעות העבודה המבוצעות, מהו היקף הפגישות שהתבטלו ומה מספר הלקוחות אותם הפסיד התובע.

23. עם זאת, התובע שהה באי כושר (מלא זמני) במשך 5 חודשים, כך שסביר להניח כי עורך דין בניסיונו ובמעמדו היה יכול לקבל תיקים נוספים בתקופה זו ואף להניב מהם רווחים נאים (ככל העולה מנתוני העבר החלקיים שהוגשו). לפיכך אני קובע כי בפרק זה יקבע פיצוי גלובלי בסך של 50,000 ₪ מעבר לפיצוי העבר שפסקתי בתקופת אי הכושר, כפי המצוין בסעיפים 17-19 לפסק דין זה.

עזרת צד ג' לעבר:

24. התובע טוען כי כל משפחתו סייעה לו עקב הפגיעה ותיאר באריכות בסיכומיו את טיב העזרה והיקפה, ולעניין זה העיד את בתו אשר על דברים אלו בתצהיר עדותה הראשית. לפיכך ביקש התובע להכיר גם בעזרה מיוחדת עקב העברת משרדו למקום אחר ועקב שירותי מזכירות שנאלץ לשאת בהם ובסך הכל ביקש לפסוק לו בגין ראש פרק זה 100,000 ₪.

25. סבורני כי הסכום המבוקש מוגזם ביחס לנכות הרפואית שנקבעה וביחס לראיות שהוגשו ובמיוחד אלו שלא הוגשו (כגון: תצהירים מטעם עדים נוספים אשר נטען לגביהם שסייעו לתובע וסעדו אותו יום וליל). עם זאת, אין להתעלם מהתקופה בה היה התובע מושבת מכל מעש לנוכח פגיעותיו ולאור הנכויות שנקבעו לו.

26. אני קובע כי בגין פרק זה סכום של 25,000 ₪ על דרך האומדנא, הנו סכום ראוי ביחס לנסיבות תיק זה ובגין ראש נזק עזרת צד ג'.

כאב וסבל:

27. יחושב על פי גילו של התובע עת קרות התאונה ונכותו הרפואית כמו גם ימי האשפוז בסך של 6,712 ₪ על פי הדין.

הוצאות רפואיות:

28. מדובר בתאונת עבודה אשר הוכרה ככזו ולפיכך זכאי התובע להחזרים עבו הוצאותיו אלו מאת המל"ל. לא הוכחו בפניי הוצאות מיוחדות ומוצדקות אשר לא נכללות בסך הבריאות בהם נשא התובע ולא קיבל כל החזר. לפיכך איני פוסק בגין ראש נזק זה.

29. סך הכול סכום התביעה - 189,556 ₪.

ניכויים:

30. יש לנכות מהסכומים המפורטים בפסק דין זה את תשלומי המל"ל בסך של 120,531 ₪ כפי ששולמו לתובע בגין התאונה, ולאחר שערוכם ליום זה- 128,312 ₪ (נכון ל- 3/06).

סוף דבר:

31. אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע את סכום התביעה, לאחר ניכוי תגמולי המל"ל המשוערכים ששולמו לתובע ובסך הכול- 61,244 ₪.

32. סכום זה ישא הפרשי הצמדה וריבית מיום מתן פסק הדין ועד ליום התשלום בפועל. בנוסף אני מחייב את הנתבעת לשאת בשכר טרחת עו"ד בשיעור 13% +מע"מ.

33. באשר להוצאות המשפט, לאור הסכומים המוגזמים שנתבעו על ידי התובע וללא תימוכין, העלות הגבוהה שנשא בה התובע לשם עריכת חוות דעת חשבונאית ללא הצדקה ממשית אני קובע כי כל צד ישא בהוצאותיו.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 ימים מיום קבלת פסה"ד.

המזכירות תעביר עותק מפסק הדין למשרדי ב"כ הצדדים, בדואר רשום.

ניתנה היום, י"ב בתמוז, תשס"ז (28 ביוני 2007), בהעדר.

א. קידר, שופט